

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXXI

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

לו יהי כדברך : ויסר ביום ההוא את רותישים לה
 העקדים והטלאים ואת כל העוים הנקרות והטלאות
 כל אשר לבן כו וכל חוספכשבים ויתן ביד בניו :
 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את
 36 צאן לבן הנותרת : ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולו
 37 וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר
 על המקלות : ויצנ את המקלות אשר פצל ברהטים
 38 בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשותות לנכח
 הצאן ויחמנה בבאן לשותות ויחמו הצאן אל המקלות
 39 ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים : והכשבים הפריד מ
 יעקב וירגן פני הצאן אל עקד וכל חוס בצאן לבן
 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן : והיה
 41 בכל יחס הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
 לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות : ובהעטיפ
 42 הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב :
 ויפריץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
 43 ועבדים וגמלים וחמרים : וישמע את דברי בני לבן

*Virgarum
industria.*

Cap. XXXI **לא**

לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
 לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : וירא יעקב את
 2 פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום : ויאמר
 3 יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
 4 ואהיה עמך : וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
 5 השדרה אל צאנו : ויאמר להן ראה אנכי את פני ה
 אביכן כי איננו אלי כתמול שלשום ואלהי אבי היה
 6 עמדי : ואתנה דעתו כי בכל כחי עבדתי את אביכן :
 7 ואביכן התל ביו החלף את משכדתי עשרת מנים
 8 ולא נתנו אלהים להרע עמדי : אם כה יאמר נקדים
 יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
 עקדים

*Deus præ-
cipit Jaha-
cob, ut in
patriam
redcat.
Iahacob
vocat uxo-
res suas, eis
parentis
fallacias
aperit, &
quod sibi
Deus præ-
cepit.*

קפי

23

9 עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ויצל
 י אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ויהי בעת יחס
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים
 11 על הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
 12 האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שאנני
 עינך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
 נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך:
 13 אנכי האל בירת אל אשר משחת שם מצבה אשר
 נדרת לי שם נדר עתה קום צאמן הארץ הזאת ושוב
 14 אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאח ותאמרנה לו
 15 טו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות
 16 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את פספנו: כי
 כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
 17 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ויקם
 18 יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: וינג
 19 את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה
 קנינו אשר רכש בפרץ ארם לבוא אל יצחק אביו
 20 ארצה כנען: ולבן הלך לגזו את צאנו ותגנב רחל
 כ את התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לבן
 21 הארמי על כלי הגיד לו כי ברח הוא: ויברח הוא
 וכל אשר לו ויקסו ועכר את הנהר וישם את פניו הר
 22 הגלעד: ויגר ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח
 23 את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וירדק
 24 אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי
 בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם
 כה יעקב מטוב עד רע: וישג לבן את יעקב ויעקב תקע
 את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד:
 25 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבכי ותנהג
 ד ב כ א ד את

*Illi ipsi re-
 spondent:
 nunc igitur
 omnia, quae
 dixit Deus
 tibi, facito.*

*Abit Iaba-
 cob cum
 omnibus
 suis: & Ra-
 hel furatur
 idola.*

*Laban de
 his admoni-
 tus, insequi-
 tur, & asse-
 quitur eos.
 26 Iahacob
 reprehendi-
 tur à Laban
 quod ab ipso
 auferit,
 & ejus ido-
 la surripue-
 rit.*

CAP. 31 בראשית ויצא לא

את־בנתי כשביות־חרב: למה־נחבאת לברח־ותגנב
אתי־ולא־הגדרת לי־ואשלחך בשמחה ובשרים־בתך
ובכנור: ולא־נמשתני לנשק לבני־ולבנתי עתה
הסבלת־עשו: יש־לא־לירי־לעשורת עמכם רע ואלהי
אביכם אמשׁ אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם־
יעקב משוב עד־רע: ועתה הלך הלכת פי־נכסף ל
נכספתה לבית אביך למה־גנבת את־אלהי: ויען
יעקב ויאמר ללבן פי־ראתי כי אמרתי פן־תגזל את־
בנותיך מעמי: עם אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה
נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב
פי־רחל גנבתם: ויבא לבן באהל־יעקב ובאהל לאה
ובאהל שתי האמהות ולא מצאו יצא מאהל לאה
ויבא באהל־רחל: ורחל לקחה את־התרפים
ותשמם בכר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את־כל
האהל ולא מצא: ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני לה
אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי־דרה נשים לי
ויחפשו לא מצא את־התרפים: ויחר ליעקב וירב
בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקת אחרי: כי־מששת את־כל־כלי־מה
מצאת מכל כלי־ביתך שים כה נגר אחי ואחיק
ויוכיחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מדי תבק שנה
גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב מ
וקרח בלילה ותדר שנת־מעני: זה לי עשרים
שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי
בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרתי
עשרת־מנים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד

*Ille à se cuit
pam rejicit
negans se
furatum
idola.*

יצחק

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עני ואת-
 43 יגיע כפי ראה אלהים ויזכה אמש: ויען לבן ויאמר
 אל יעקב הבנות בנות יוהבנים בני והצאן צאני וכל
 אשר אתה ראה ליהוה ולבנתי מה אעשה
 44 לאלה היום או לבנתי אשר ילדו: ועתה
 לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
 מה ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירמה מצבה:
 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
 47 ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יצר
 48 שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה
 49 עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה
 אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו:
 50 אם תענה ארצות בנות ואם תקח נשים על בנותי אין
 51 איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר לבן
 ליעקב הנתי הגל הזה והנרה המצבה אשר יריתי ביני
 52 ובינך: עד הגל הזה והוערה המצבה אם אני לא אעבר
 אליך ארצות הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי ארצות
 53 הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם
 54 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב
 כפחור אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לב לאכל לחם ויאכלו לחם ולינו בהר: וישכם לבן
 כפקר וישק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
 2 לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
 3 אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

*Uterque
 fedus per-
 cutiunt,
 quod al-
 ter alteri
 nullam un-
 quam no-
 xam infe-
 ret.*

Cap. xxxii.

פ פ פ ח 8

Mittit Ia-
 bacob nun-

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
 שער D 3 ג ד